Fitxatge o reclam publicitari?

L'aterratge del cosí de Messi, Emanuel Biancucchi, va situar el Girona, avui fa deu anys, en un primer pla mediàtic desconegut llavors

Situem-nos deu anys enrere. Són quarts de dotze de la nit del 31 de gener del 2011. Xavi Julià, director esportiu del Girona, se'n va a dormir tranquil. El Girona ha lligat Keko Gontán (Cartagena) i Goñi (Athletic Club) fa dies i no té previst fer cap més moviment. «El mercat està tancat», afirmava públicament tres dies abans. Mentre intenta agafar el son, tanmateix, rep una inesperada trucada. És Josep Delgado, el propietari del club. «Hem de fitxar aquest jugador». Julià no hi està d'acord. S'enganxen. Es tracta d'Emanuel Biancucchi, un jove extrem argentí propietat del Munich 1860, desconegut pel 99% del públic en general i... cosí de Leo Messi. El màxim responsable esportiu del club intenta fer veure a Delgado que el jugador no interessa i que, a més a més, no hi ha temps per tramitar el trànsfer. «Ja ens l'havien ofert feia dies i amb Raül Agné vam considerar que no era el perfil que cercàvem», explica Julià, que deixa clar que el jugador «no podrà jugar» perquè és «impossible» validar un trànsfer «en una hora». Julià no baixa del burro. El conseller de l'àrea esportiva Joan Carles Belmar i el director general Ricard Carbonell organitzen una trucada múltiple per mirar de convèncer-lo. També hi són Delgado, el president Ramon Vilaró i Agné. Al final ho aconsegueixen i el Girona inscriu Biancucchi a la Lliga. «Es va posar sobre la taula que vindria el Barça a l'estiu a jugar un amistós a Montilivi. No vaig poder dir que no perquè s'ompliria el camp i faríem molts diners», revela Julià deu anys després. A l'hora de la veritat, però, Biancucchi no va poder jugar cap partit oficial llevat de dos amistosos contra L'Escala i el Peralada la pretemporada següent i, a més a més, el rival al Torneig Costa Brava d'aquell 2011 no seria el Barça, sinó el Barça B, que ja havia estat el convidat la temporada anterior.

Una operació de màrqueting o esportiva? Sens dubte, vist com va anar la cosa, el fitxatge de Biancucchi pel Girona ser un reclam publicitari per a un club que, deu anys enrere, no era ni de bon tros el que és ara i que mirava d'engrescar i captar aficionats com podia. La campanya publicitària va sortir-li rodona al Girona. L'aterratge de Biancucchi va ser espectacular mediàticament i el nom del club va sentir-se en canals de televisió i webs d'arreu del món. La sala de premsa de l'estadi Montilivi es va quedar petita per veure la presentació del cosí de Messi amb la samarreta blanc-i-vermella. No hi va faltar tampoc Jorge Messi, pare de Leo i agent de Biancucchi. Un dels factors que va fer decidir Delgado a incorporar-lo, malgrat les diferències amb Julià i Agné, va ser el rèdit que podien treure de la marca Messi a un preu molt baix. Biancucchi va signar pel sou mínim i, com que es tractava de només mitja temporada, ho va fer per només 30.000 euros. Una xifra que, des de l'antiga propietat del club, es considera ben invertida perquè va permetre fer molta difusió de la marca Girona FC.

Sense els papers en regla per jugar, Biancucchi mai va poder jugar i només s'entrenava. Ho va fer professionalment i mai va generar cap problema al vestidor. «Era un bon nano, molt tranquil, però estava frustrat per no poder jugar», explica un dels seus companys de l'època, Adrien Goñi. El navarrès, de 21 anys, va aterrar també aquell mercat d'hivern i solia estar sempre a prop de Biancucchi als entrenaments i al vestidor. Goñi explica que «fora del futbol, no es deixava veure» i no recorda haver-lo vist mai a cap sopar d'equip o a fer el toc després d'un dia de partit. «Era trempat i bon nano, però molt vergonyós. Molt seu, era», destaca.

Futbolísticament, Goñi veia qualitats a Biancucchi per haver tingut oportunitats. «M'agradava. Tenia coses. Era ràpid, tenia una bona cama esquerra, encarava i era bo en l'u contra u. Era un jugador més que apte per jugar a Segona A», assegura.

Goñi, que també té un cosí mediàtic (Iker Muniain), és un barcelonista declarat. En aquest sentit, el navarrès va deixar anar alguna vegada a Biancucchi la possibilitat de dur-lo a conèixer Messi. «No hi va haver sort», comenta tot rient l'actual jugador del Racing La Rioja. Biancucchi va completar mitja temporada al Girona i a l'estiu següent va fer la pretemporada durant unes setmanes. Va ser quan l'afició el va poder veure en directe en dos amistosos al juliol als camps del Peralada (0-5) i de L'Escala (0-7), on va oferir bons detalls. Tot i això, Agné no hi comptava i Julià li va comunicar a Jorge Messi que li cerqués destí. El 27 de juliol va rescindir contracte i va signar per l'Independiente de Campo Grande del Paraguai, on estaria a prop del seu germà, Maxi, que jugava a l'Olimpia de Asunción. Allà començaria una carrera amb alts-i-baixos que continuaria al Paraguai (Rubio Ñú i General Díaz) i el duria a Brasil (Bahia, Vasco de Gama i Ceará), Perú (Melgar) i l'Argentina (Newell's). Lluny de l'ombra del seu cosí, actualment, Biancucchi, de 32 anys, és un dels jugadors més importants del Vila Nova brasiler, que ha assolit fa pocs dies l'ascens a segona divisió amb un gol decisiu seu i amb el qual dissabte es va proclamar campió de Lliga.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/02/01/fitxatge-reclam-publicitari/1086490.html?utm_source=rss